

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت بر رفتار خوردن هیجانی، بد تنظیمی هیجانی، استرس ادراک شده و نشخوار فکری در زنان مبتلا به بیماری چاقی مزمن

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

شیوا وطن پناه - دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، واحد امارات، دانشگاه آزاد اسلامی، دبی، امارات متحده عربی

جواد خلعتبری - دانشیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تنکابن، تنکابن، ایران.

افشین طیبی - استادیار، گروه روانشناسی، واحد قشم، دانشگاه خوارزمی، قشم. استاد مدعو، گروه روانشناسی، موسسه آموزش عالی الکترونیکی ایرانیان، تهران

مهرداد ثابت - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن، رودهن، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش حاضر، با هدف تعیین اثربخشی درمان متمرکز بر شفقت بر رفتار خوردن هیجانی، بدتنظیمی هیجانی، استرس ادراک شده و نشخوار فکری در زنان مبتلا به بیماری چاقی مزمن انجام شد. روش پژوهش: پژوهش حاضر جزء طرح های نیمه آزمایشی با پیش آزمون - پس آزمون-پیگیری با گروه گواه بود. جامعه آماری پژوهش حاضر، شامل کلیه زنان مبتلا به بیماری چاقی مزمن و شاخص توده بدنی مراجعه کننده به کلینیک مشاوره تغذیه ای کیان شهر تهران بین ماه های اردیبهشت تا تیرماه ۱۴۰۱ بودند. به منظور تشکیل دو گروه با استفاده از روش نمونه گیری هدفمند (با در نظر گرفتن ملاک های ورود و خروج)، ابتدا ۳۰ زنان مبتلا به چاقی مزمن و شاخص توده بدنی به شیوه غربالگری انتخاب و سپس به صورت تصادفی ۱۵ بیمار در گروه آزمایش و ۱۵ بیمار در گروه گواه گروه بندی شدند. برنامه جلسات درمان متمرکز بر شفقت در طی ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای براساس پروتکل نف و گرم (۲۰۱۳) برای گروه آزمایش تشکیل شد. همچنین مرحله پیگیری سه ماه بعد از پس آزمون روی هر سه گروه اجرا شد. ابزار پژوهش شامل پرسشنامه رفتار خوردن هیجانی ون استرین و همکاران (۲۰۰۹)، پرسشنامه بدتنظیمی هیجانی گراتز و رومر (۲۰۰۴)، پرسشنامه استرس ادراک شده کوهن و همکاران (۱۹۸۳) و پرسشنامه نشخوار فکری نالن هوکسما و مارو (۱۹۹۱) بودند. داده های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر تحلیل شدند. یافته ها: نتایج تحلیل داده ها نشان داد درمان متمرکز بر شفقت در شرکت کنندگان گروه های آزمایشی به نسبت گروه گواه تاثیر معناداری بر بهبود رفتار خوردن هیجانی ($F, 001/0 > P = 83/115$)، بدتنظیمی هیجانی ($F, 001/0 > P = 10/98$)، استرس ادراک شده ($F, 001/0 > P = 53/101$) و نشخوار فکری ($F, 001/0 > P = 52/74$) در زنان مبتلا به بیماری چاقی مزمن و شاخص توده بدنی داشته است ($P < 05/0$). نتیجه گیری: بنابراین می توان نتیجه گرفت درمان متمرکز بر شفقت باعث بهبود رفتار خوردن هیجانی، بدتنظیمی هیجانی، استرس ادراک شده و نشخوار فکری در زنان مبتلا به چاقی مزمن می گردد.

کلمات کلیدی:

شفقت، رفتار خوردن هیجانی، بدتنظیمی هیجانی، استرس ادراک شده، نشخوار فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1769301>

